

Pestújhelyi Sport Klub 1930-as évek

Pestújhelyi Sport Club

Máig élő legenda! „Pösöc”. Hivatalos nevén a Pestújhelyi Sport Club 1912-ben alakult. Eredményeiket ma is idézzük, vállalva, amit az alapítók célul tűztek, elértek. A klubban nem voltak osztálykülönbségek. Tartós életképességének titka az volt, hogy alapítói, vezetői, szponzorálásának szervezői befolyásos pestújhelyi polgárok voltak. Az elnökségben - többek között - ott találhatjuk Weisz Bélát, a helyi szociáldemokrata párt elnökét, Sebők Imre asztalost, Gerecze Péter professzort, Báder Dezső nagykereskedőt és mecénást. A sportklub azonban hiába próbált demokratikus lenni, a település minden rendű és rangú fiatalságának sportolási lehetőséget biztosítva, egy csoport 1920-ban úgy érezte, meg kell alakítaniuk az „ellenpösöcöt”, a Pestújhelyi Labdarúgó Kört, ami viszont csak a munkásokat fogadta be. 1926-ban megalakult a Pestújhelyi Iparosok és Kereskedők Labdarúgó Köre is. 1929-ben mindkettő beleolvadt a „Pösöc”-be. Kezdetben alkalmi pályán edzettek és játszottak a különböző szakosztályokhoz tartozó csapatok: az úszók például a Hajdú Vendéglő strandján (ilyen is volt Pestújhelyen!). 1930-ra megépült a „Pösöc” pálya, majd 1936-ban átadták a klubházat is.

Szakosztályai közül a teniszezők és a labdarúgók voltak kiemelkedően eredményesek. A focista Turner (Törös) Sándor és Müller Károly, a válogatottságig vitték. A helybéli pék fia, Dalnoki Jenő, későbbi olimpiai bajnok, a ferencvárosi edzések után gyakran beugrott a háború után már Pestújhelyi Munkás Sportklub elnevezésű „Pösöc”-be. Az atléták köréből is idézhetünk olyan nagy neveket, mint a válogatott magasugró Rozsnai Gyuláét, vagy a magyar bajnok gerelyhajító Szepes Katóét.

A háború után még élt egy darabig P(M)SC néven, de hamarosan az Autótaxi vállalat sportköre foglalta el a telepet.

Néhány évvel ezelőtt, a Pestújhelyi Pátria Egyesület kezdeményezésére újjá alakult abban bízva, hogy hasonló sikerrel működik majd, mint legendás elődje.